

Processus iudiciarius panormitani

Johannes <Urbach>

Parisius, Millesimo quinge[n]tesimo octauo

Forma appellationis a diffinitiuā.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70756)

¶ Forma appellationis a diffinitiva:

Appellatio a diffinitiva poterit sic formari qñ
 in scriptis ex intervallo appellat corā vobis
 tali iudice ego talis principalis vel talis pcurator
 ꝛc. vt supra i ꝑcedenti forma dico ꝛ ppono aīo ap-
 pellādi ꝑ .x. diebus nondū elapsis i cā tali q̄ inter
 me ex vna ꝛ talē aduersariū meū pte ex alfa ꝛ ꝛ su-
 per re vel debito tali asserto vertebat in iudicio co-
 rā vobis snīaz ꝑtra me ꝛ ꝑ aduersario meo tulistis
 diffinitivā si sentent a dici iure mereatur me ꝑ ean-
 dem sentētiā vestram ꝑtensam eidez meo aduer-
 sario in petitione ꝑ eum minus iuste condemnādū
 censuistis vel eundem aduersarium a mea impeti-
 tione absoluendo ꝛ michi super petitis ꝑpetuuz si-
 lentium imponendo ꝛdcirco ab eadem sententia ꝑ-
 tensa tanq̄ iūqua ꝛ iniusta ipsius nullitate semper
 salva in his scriptis ad talē appello. ꝛc. vt supra in
 alia forma. Vel breuis possit sic dictari ista appel-
 latio a tali sententia ꝑtensa diffinitiva ꝑ vos vos
 minium iudicem in tali causa contra me ꝛ ꝑ aduer-
 sario meo tali lata tanq̄ iniūqua ꝛ iniusta in his scri-
 ptis appello ad talē sedem. ꝛc. An autez dies late
 sententie sit inserenda in appellatione vel persona
 aduersarij in ea exprimenda ꝛ quid si plures habz
 quis aduersarios vnū exprimit ꝛ alium subticet. ꝛ
 de quibuscunqz alijs tractat spe. ꝑre. iij. de appel.
 §. i. x. si vero appellat. nec de istis est curādūz mul-
 tuz qz notarius qui de appellatione conficit instru-
 mentum talia debet declarare. ꝛ sic de die late sen-
 tentie constabit ꝑ instrumentum sententie de die ve-
 ro interposite appellationis instrumentum appella-

latiōis patebit. Qñ vero appelletur illico a snia vi
ua voce apud acta non est necesse dare formā quia
p sniam q̄ immediate lata est ⁊ a qua icontinēti ap
pellatur sat̄ cōstare potest q̄s cōtra quem a qua se
tentia a quo iudice ad vel quē iudicē appellat licet
in ista appellatione nō exprimātur. Dicat ergo ille
cōtra quē lata est sententia. Ego talis a tali snia rā
q̄ iniqua iniusta ad talē supiorē appello. Et aliquñ
snia p̄ter plura capitula ī vno ferē p̄ vna pre: ⁊ in
alio p̄ alia ⁊ sic vtraq̄ ps appellat p̄ ea de quo i. c.
raynūcius et in cap. raynaldus de testa. ⁊ vlti. vo.
Notarius autem sic conficiat sup̄ appellatione ins
strumentuz appellationis In nomine domini a. m.
Anno tali iditione tali pontificatus. P. i. pape. ii.
Anno tali / die tali / hora tali v̄l quasi in oppido ta
li / in domo tali / vel loco tali / coram iudice tali / in
mei notarij publici suscripti ⁊ testium suscriptoruz
p̄sentia p̄sonaliter cōstitutus discretus vir talis p̄n
cipalis v̄l eius p̄curator p̄curatorio nomie habēs
in manibus suis vnā papiri cedulā ifra scriptam
appellationem in se continentem quam appella
tionem interposuit ⁊ p̄legit alta intelligibili et sono
ra voce p̄ut in ip̄a cedula continebatur seu secūdi
eiusdem cedule appel. formam et tenorem appella
uit apostolos petijt p̄testabatur ⁊ alia fecit sicut ex
p̄mitur in eadē. Quis appellationis tenor de ver
bo ad verbum sequitur ⁊ est talis Coraz. ⁊ c. Quis
appellatiōe sic interposita ⁊ apostolis petitis a iu
dice supradicto. idēz iudex appellationem eandē p̄
lectā ⁊ iterpositā habuit copiā eiusdez appella
tionis interposite ab appellāte petijt ⁊ eā sibi eundēz
appellātem vel eius p̄curatorē traditā recepit ⁊ t̄

lē terminū iuris ad dandū apostolos sibi et p̄ euz re
 cipiēdū eosdē ei p̄ termino assignauit vel infra ter
 minū iuris se apostolos datur̄ p̄mīsit eidem sup̄ q̄
 bus oībus et singulis idē appellās v̄l̄ ip̄ius p̄cura
 tor me notariū publicū vt sibi vnū vel plura cōfice
 rem instrumenta req̄sūt. Acta sunt hec /anno/indī
 ctione/mense/die/hora/et loco/q̄bus. s̄. et. presentī
 bus. et. Et appellatio semp̄ pōt interponi siue dies
 feriatā sit siue nō. Et peti p̄nt aplī etiā extra locum
 iudicij: in loco tñ congruo et honesto et hora congrua: nō
 q̄n iudex est in balneo vel in mensa vt ī cle. q̄uis rī
 gor de ap. Et sufficit appellationē interponi corāz
 iudice scriptā offerre licz ip̄ius appellationis tenor
 nō legatur vt in. c. appellatio. e. ti. li. vi. Et q̄d d̄r in
 instrumento q̄ iudex assignauit certū diē ad dādū vel
 recipiēdū apostolos vel dicit se daturū infra termē
 nū iuris v̄l̄ in terminū iuris q̄ est. xxx. diez hoc pōt
 iudex et ī arbitrio suo vt p̄bat cle. q̄uis rigor s̄. al.
 Et isti. xxx. dies currūt a t̄pe interponis appellationis
 nis et nō a die sn̄e vel grauaminis vt t̄z ibi Benzēl
 et cū eo t̄z rota p̄pter motiua et rōnes quas inducit
 l̄z Jo. an. in. di. cle. teneat q̄ a die late sententiē. Et
 nisi appellans petat apostolos infra. xxx. dies vel ī
 termino p̄ iudicē assignato. appellationi renūciat.
 vt in dicta cle. q̄uis. ¶ **Additio.** Quid si appellās
 nō potest habere copiā iudicis vel nō audet petere
 q̄z iudex ē seuerus vel multū ferox sufficit p̄testari
 corā honestis p̄sonis vt no. gemy. i. c. ab eo d̄ ap. li.
 vi. Et iudex tenetur illos dare appellāti et petēti a
 lias ip̄ius processus non valebit vt in clemen. i. et
 ca. ab eo. eo. titu. libro. vi. et appellans nichilomin
 nus pōt p̄seq̄ appellationē suā vt in cle. q̄uis in fi.

Et ibi io. etiam in glo. an gratis dare debeant apo-
stoli vel expensis ipsius appellantis.

¶ Quid sint apostoli.

Et sūt apostoli quedā lfe breuis forme vñ ver-
borum. qz scriptura nō est de substātia iudicē
ad quez appellat̄ istruens / motum iudicis a quo ⁊
totius appellationis circūstantias breuiter cōpre-
hendens pbatur. ū. q. vi. post appellationē ⁊. c. for-
ma. Et dicūtur opostoli ab apos quod ē supra ⁊ sto-
lon missio quasi missio ad superiores. Et debent cō-
tinere quis appellat: a quo: cōtra quē sup quo: ⁊ ex
qua causa Et an iste a quo appellat̄ deferat appel-
lationi vel non. ⁊ quare hoc fiat vñ nō vt notat̄ i. l.
vnica de libel. dimis. ⁊ i. c. cordi. s̄ appel. li. vi. flo.
etiā i. d. de. q̄uis. e. ti. superius alle. et in spe. pte. i.
c. ti. s̄. penul. Et sunt plures species apostolorū nā
quidam sunt conuentionales. vt qñ pars admittit
Alij dimissorij: quando dimisit appellationez. siue
in iudicio: siue extra iudicium iudicē eam refutāte
de appel. c. sepe. ⁊ in. c. oblate: Alij sunt testimonia-
les qz testificantur de appellatione facta coram iu-
dice vel alijs honestis psonis. Alij sunt dilatorij p
quos apparet q̄ iudex appellationi otulit ⁊ appel-
lantē a sua iurisdictione exemit ⁊ causam ⁊ ad quē
appellatum est remittit. Alij sunt reuerentiales vt
qñ ppter reuerentiam superioris appellationi de-
fertur vt in. l. eos. s̄. sup his. C. de appel. Alij sunt
refutatorij p quos apparet q̄ iudex nō ofert appel-
latōi scz cuz appellatio ē friuola ⁊ frustratoria tali-
b⁹ ei oppellatiōib⁹ nō ē deferēdū a iudice nec de eq-
tate iuris deferē. vt in. c. cum appellationibus. de
appel. li. vi. Unde vt sciat cui appellationi est dese-